

СВИРЕПЧУК И. А. Иноязычная профессионально-техническая компетентность как фактор успешной профессиональной деятельности специалиста.

Статья освещает проблему формирования иноязычной профессионально-технической компетентности. Поскольку активные интеграционные процессы в постиндустриальном обществе способствуют интенсивному росту международной мобильности специалистов, способность профессионально компетентно решать рабочие вопросы в ситуациях иноязычного общения играет важную роль в деятельности технических специалистов. В статье уделяется внимание компетентностному подходу в обучении, расширяется его понятие и освещаются проблемы, стоящие в рамках его реализации. Особое внимание уделяется компетентности и компетенции, дается их определение и характеристики. В статье приводятся ключевые компетенции, которыми должны владеть молодые европейцы. Анализируются и уточняются понятия “коммуникативная компетентность” и “профессиональная компетентность”, рассматриваются составные коммуникативной компетенции, так как, согласно современной концепции обучения иностранным языкам, приоритетной целью процесса обучения является формирование коммуникативной компетенции. Коммуникативная компетентность рассматривается как одна из составляющих профессионализма, которая включает знание иностранного языка и высокий уровень культуры речи.

Ключевые слова: иноязычная коммуникативная компетентность, компетентность, компетенция, компетентностный подход.

SVIREPCHUK I. A. The foreign language professional technique communicative competence as the factor of successful professional activity of the specialist.

The article deals with the problem of formation of foreign language professional technical competence as the active integration processes in postindustrial society promote the active growth of international mobility of specialists. The ability to solve professional problems in situation of foreign language communication plays an important role in the activity of technical specialists. The article lights the question of competent approach in education, widens its notion and throws the light upon the questions connected with its realization. The special attention is paid to the competence. The article adduces the competences which young Europeans must have, analyses and makes more exact the notions “communicative competence” and “professional competence” and considers the constituents of the communicative competence since the prior aim of the educational process is the formation of the communicative competence.

Keywords: foreign language communicative competence, competence, competence approach.

УДК 37. 013. 42: 347. 639

Слабковська А. І.

**НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСУ
УСИНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ-СИРИТ ІНОЗЕМЦЯМИ**

У статті розглядається проблема правового забезпечення процесу усиновлення. Особлива увага звертається на організаційно-правові умови соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Подається докладний опис юридичних аспектів процесу усиновлення українських дітей-сиріт іноземцями. Проводиться аналіз

юридичної бази з питань міжнародного усиновлення. Досліджуються питання правової природи усиновлення та умов його проведення, норми, що регулюють умови усиновлення, проблеми, що виникають під час здійснення усиновлення. Наголошується на необхідності дотримання умови згоди самої дитини на усиновлення, якщо це дозволяє її вік та стан здоров'я. Проведений у статті аналіз нормативно-правового регулювання здійснення усиновлення дозволяє комплексно оцінити важливість даної проблеми не лише з точки зору теорії, але й практики, що є важливим фактором забезпечення педагогічного супроводу дітей-сиріт у процесі їх усиновлення іноземцями.

Ключові слова: процес усиновлення, батьківське піклування, сімейне виховання, право, правове регулювання, захист прав дітей, дитина-сирота, міжнародне усиновлення.

Правове регулювання усиновлення як однієї з форм реалізації права дитини жити та виховуватися в сім'ї є важливою складовою в системі заходів щодо забезпечення охорони і захисту прав та інтересів дітей. Сучасне сімейне законодавство України суттєво змінило зміст норм про умови, порядок та правові наслідки усиновлення. Сімейний кодекс України встановлює додаткові вимоги до осіб, які можуть бути усиновлювачами; запроваджує нові правила процедури виявлення й обліку дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, які можуть бути усиновлені; розширює перелік умов усиновлення. Останнє свідчить про необхідність теоретичного дослідження та практичного осмислення норм, що регулюють умови усиновлення. Особливої уваги в цьому контексті заслуговує така умова, як згода самої дитини на усиновлення [13].

Питання правової природи усиновлення та умов його проведення були предметом не однієї наукової розробки вітчизняних і зарубіжних учених-дослідників сімейного права радянського та сучасного періодів, але в педагогічній думці поки що відсутні комплексні теоретичні розробки, монографічні дослідження проблем, що виникають під час здійснення усиновлення [1, с. 45; 6, с. 110].

Надання сімейної турботи дітям, які не мають належного сімейного виховання та позбавлені батьківського піклування, має державне значення. Відповідно до статей 51 та 52 Конституції України, сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою, утримання та виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, покладається на державу [8].

За останні роки з метою забезпечення реалізації прав дитини на життя, охорону здоров'я, освіту, соціальний захист і всебічний розвиток в Україні було прийнято багато нормативних актів, які встановлюють основні принципи та напрями захисту прав дітей, а також основні засади державної політики у цій сфері [2, с. 16]. Згідно з прийнятим Законом "Про охорону дитинства", охорона дитинства є в Україні стратегічним загальнонаціональним пріоритетом [4].

Згідно із законом, пріоритетне право на усиновлення українських дітей мають громадяни нашої держави. Виявившись сиротою, дитина протягом року перебуває на обліку за місцем проживання, і лише після закінчення

цього терміну може бути усиновлена іноземцями, які дуже охоче беруть у дочки і сини українських дітей, навіть якщо ті мають досить серйозні захворювання [4; 5, с. 167].

Процес усиновлення в Україні регламентується Сімейним кодексом, Цивільно-процесуальним кодексом, Законами України “Про охорону дитинства” [4], “Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування” [3] та відповідними постановами Уряду.

Згідно статті 283 Сімейного кодексу України “Усиновлення іноземцем дитини, яка є громадянином України” [13]:

1. Усиновлення іноземцем в Україні дитини, яка є громадянином України, здійснюється на загальних підставах, встановлених главою 18 цього Кодексу.

2. Дитина, яка є громадянином України, може бути усиновлена іноземцем, якщо вона перебуває не менш як один рік на обліку в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, і досягла п’яти років.

Усиновлення може бути здійснено до закінчення зазначеного строку, а також до досягнення дитиною п’яти років, якщо [13]:

1) усиновлювач є родичем дитини;

2) дитина страждає на хворобу, що внесена до спеціального переліку хвороб, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров’я;

3) здійснюється усиновлення усіх рідних братів і сестер в одну сім’ю, якщо один з них досяг п’яти років і перебуває на обліку в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей, не менш як один рік;

4) іноземці виявили бажання усиновити дитину, яка є братом або сестрою раніше усиновленої ними дитини.

3. Дитина може бути усиновлена іноземцем, якщо не виявилось громадянина України, який бажав би її усиновити або взяти на виховання до себе в сім’ю.

Переважне право на усиновлення дитини – громадянина України мають іноземці, які є:

1) родичами дитини;

2) громадянами держав, з якими Україна уклала договір про надання правової допомоги.

4. На усиновлення дитини іноземцем потрібна згода центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері усиновлення та захисту прав дітей.

5. Усиновлення іноземцями провадиться за умови забезпечення дитині прав в обсязі не меншому, ніж це встановлено законами України.

6. За усиновленою дитиною зберігається громадянство України до

досягнення нею вісімнадцяти років.

Усиновлена дитина має право на збереження своєї національної ідентичності відповідно до Конвенції про права дитини, інших міжнародних договорів [9, с. 170; 13].

Відповідно до частини 1 статті 283 Сімейного кодексу, усиновлення дитини, яка є громадянином України, провадиться рішенням районного (міського) суду в установленому порядку на загальних підставах, встановлених главою 18 Сімейного кодексу України, незалежно від громадянства особи, яка бажає усиновити цю дитину.

Документи, видані за кордоном, які надаються суду безпосередньо заявниками, потребують консульської легалізації, якщо інше не встановлено міжнародним договором, учасником якого є Україна [13].

Відповідно до статті 212 Сімейного кодексу України не можуть бути усиновлювачами особи, які:

- 1) обмежені у дієздатності;
- 2) визнані недієздатними;
- 3) позбавлені батьківських прав, якщо ці права не були поновлені;
- 4) були усиновлювачами (опікунами, піклувальниками, прийомними батьками, батьками-вихователями) іншої дитини, але усиновлення було скасовано або визнано недійсним (було припинено опіку, піклування чи діяльність прийомної сім'ї або дитячого будинку сімейного типу) з їхньої вини;
- 5) перебувають на обліку або на лікуванні у психоневрологічному чи наркологічному диспансері;
- 6) зловживають спиртними напоями або наркотичними засобами;
- 7) не мають постійного місця проживання та постійного заробітку (доходу);
- 8) страждають на хвороби, перелік яких затверджений центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- 9) є іноземцями, які не перебувають у шлюбі, крім випадків, коли іноземець є родичем дитини;
- 10) були засуджені за злочини проти життя і здоров'я, волі, честі та гідності, статевої свободи та статевої недоторканості особи, проти громадської безпеки, громадського порядку та моральності, у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, а також за злочини, передбачені статтями 148, 150, 150-1, 164, 166, 167, 169, 181, 187, 324, 442 Кримінального кодексу України [10], або мають непогашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення інших злочинів;
- 11) за станом здоров'я потребують постійного стороннього догляду;
- 12) є особами без громадянства;
- 13) перебувають у шлюбі з особою, яка відповідно до пунктів 3-6, 8 і 10

цієї статті не може бути усиновлювачем [11, с. 473; 13].

Протягом вказаного року компетентні органи державної влади зобов'язані вжити заходів щодо влаштування дитини на виховання в сім'ю громадян України, причому не лише передаючи її на усиновлення, а й за допомогою будь-якої іншої форми влаштування в сім'ю: під опіку (піклування), за договором патронату тощо. Якщо ж протягом року з моменту прийняття дитини на облік в урядовому органі державного управління з усиновлення та захисту прав дитини прийняті міри не призведуть до позитивного результату, дитина може бути передана на усиновлення громадянину іншої держави [15, с. 168].

Однак це не означає, що документи для усиновлення дитини громадянином іншої держави не можуть готуватися заздалегідь, до сплину цього терміну.

Разом з тим стаття 283 Сімейного кодексу встановлює винятки із вищезазначеного правила. Так, якщо дитина страждає на хворобу, що внесена до спеціального переліку, затвердженого Міністерством охорони здоров'я України, усиновлення може бути здійснене до спливу одного року перебування дитини на обліку в урядовому органі державного управління з усиновлення та захисту прав дитини (див. Коментар до ст. 208 Сімейного кодексу) [13].

Ще одним винятком, який допускає усиновлення дитини без сплину річного терміну перебування на обліку, є можливість усиновлення дитини іноземцем, який є родичем дитини. Зазначене правило ґрунтується на положеннях статті 213 Сімейного кодексу, яка надає переважне право на усиновлення родичам дитини незалежно від їх громадянства та місця проживання [13].

У зв'язку з цим у юридичній літературі слушно відзначається, що зазначена норма не регулює випадки, коли іноземець є чоловіком (дружиною) матері (батька) усиновлюваної дитини, адже дитина, яка має одного з батьків, не обліковується в урядовому органі державного управління з усиновлення та захисту прав дитини. При вирішенні подібних ситуацій, як відзначає І. П. Рогальська, слід виходити з того, що іноземець, який є дружиною (чоловіком) батька (матері) дитини, може усиновити цю дитину й тоді, коли вона перебуває на обліку в урядовому органі державного управління з усиновлення та захисту прав дитини [12, с. 35].

Якщо особа, яка бажає усиновити дитину-громадянина України, є її родичем (не залежно від ступеня спорідненості), вона користується і переважним правом на її усиновлення, якщо бажання усиновити дитину виразили відразу декілька осіб.

Крім родичів, переважне право на усиновлення дитини-громадянина України мають іноземці, що є громадянами держав, з якими Україна уклала договір про надання правової допомоги по цивільним, сімейним та кримінальним справам. На сьогодні Україна уклала лише 8 таких договорів:

з Республікою Македонія, Польщею, Соціалістичною Республікою В'єтнам, Узбекистаном, Естонією, Грузією, Молдовою та Литвою.

На усиновлення дитини іноземцем, крім згоди осіб, зазначених у статтях 217-222 Сімейного Кодексу, потрібна згода урядового органу державного управління з усиновлення та захисту прав дитини [13].

Відповідно до пункту "с" Конвенції про права дитини, держави-учасниці забезпечують, щоб при усиновленні дитини в іншу країну застосовувалися такі ж гарантії та норми, які застосовуються щодо усиновлення всередині країни. Для забезпечення цієї вимоги суд може вимагати від заявника надання відповідних нормативних актів законодавства його держави, що забезпечуватимуть дитині її основні права, які вона має в Україні [7, с. 11].

Якщо діти усиновлені іноземцями і проживають за межами України, відповідна консульська установа за дорученням Міністерства закордонних справ України веде облік цих дітей і здійснює нагляд за дотриманням їх прав до досягнення ними вісімнадцяти років.

Порядок здійснення нагляду за дотриманням прав дітей, які усиновлені іноземцями і проживають за межами України, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

За загальним правилом, нагляд за дотриманням прав дітей, які усиновлені та проживають в Україні, здійснює орган опіки та піклування за місцем проживання дитини. Це правило застосовується і у випадках, коли після усиновлення дитини іноземцем вони залишаються проживати на території України.

Якщо внаслідок усиновлення іноземцем дитина-громадянин України переїжджає для постійного проживання в іншу державу, нагляд за дотриманням її прав у сім'ї усиновлювача здійснює відповідна консульська установа або дипломатичне представництво України в державі, де проживає усиновлений. Відповідно до частини 3 статті 31 Консульського статуту України [14], консул за дорученням Міністерства закордонних справ України здійснює в установленому порядку нагляд за станом утримання та виховання дітей –громадян України, усиновлених іноземцями, до досягнення ними 18-річного віку.

Для здійснення нагляду за станом утримання і виховання дітей, усиновлених іноземцями, урядовий орган державного управління з усиновлення та захисту прав дитини у десятиденний термін після отримання копії рішення суду про усиновлення дитини надсилає до Міністерства закордонних справ такі документи:

- 1) офіційне повідомлення про усиновлення дитини із зазначенням її прізвища, імені, по батькові та дати народження (у разі їх зміни – зазначити нові), громадянства усиновителя, прізвища, імені, по батькові та повної адреси усиновителя (дані про усиновителя подаються мовою країни його проживання);

- 2) копію рішення суду про усиновлення;

3) копію зобов'язання усиновителя в місячний термін після усиновлення дитини звернутися до консульської установи України в країні його проживання з проханням поставити дитину на консульський облік, надавати цій установі періодичну інформацію про умови проживання і виховання дитини, можливість її представника спілкуватися з дитиною, а також збереження усиновленій дитині громадянства України до досягнення нею 18-річного віку.

Міністерство закордонних справ у десятиденний термін після отримання зазначеної інформації з урядового органу державного управління з усиновлення та захисту прав дитини надсилає до відповідної консульської установи України в країні проживання усиновленої дитини доручення щодо постановки її на консульський облік та організації нагляду за її умовами проживання і виховання. Відповідна консульська установа на підставі доручення та міжнародних договорів України, а також загальновізнаних принципів і норм міжнародного права щодо захисту прав дитини вживає заходів до встановлення нагляду за умовами проживання та виховання усиновленої дитини і протягом перших трьох років один раз на рік, а потім через кожні три роки надсилає інформацію Міністерству закордонних справ для подальшої передачі урядовому органу державного управління з усиновлення та захисту прав дитини.

У разі, якщо внаслідок усиновлення порушено права дитини, передбачені законодавством та міжнародними угодами України, або усиновлення не відповідає інтересам дитини, воно може бути скасоване або визнане недійсним у судовому порядку згідно з чинним законодавством України.

Таким чином, аналіз системи нормативно-правового забезпечення процесу усиновлення українських дітей-сиріт іноземцями показує, що, крім вже розробленої потужної юридичної бази з питань міжнародного усиновлення, ще залишається досить велика кількість питань, які потребують дослідження і вивчення, а саме: громадянство дитини у змішаних шлюбах, дотримання прав дитини, передбачених міжнародними документами (право на отримання інформації про своє походження) та ін. Проведений аналіз нормативно-правового регулювання здійснення усиновлення дозволив комплексно оцінити важливість даної проблеми не лише з точки зору теорії, але й практики. Саме тому, наступним логічним кроком дослідження є діагностика проблем супроводу дітей-сиріт, а також розробка методичної основи вирішення проблеми педагогічного супроводу дітей-сиріт у процесі усиновлення іноземцями.

Використана література:

1. *Богуславский М. М.* Международное частное право: учебник. – [5-е издание] / М. М. Богуславский. – М.: Юристъ, 2005. – 469 с.
2. *Гопанчук В. С.* Сімейне право України: навч. посібн. – [4-е вид., переробл. Та доп.] / В. С. Гопанчук. – К.: МАУП, 2006. – 190 с.

3. Закон України “Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування” від 13 січня 2005 року № 2342-IV (Поточна редакція від 02.03.2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2342-15>.
4. Закон України “Про охорону дитинства” № 2402-III від квітня 2001 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2402-14>.
5. Збірник нормативно-правових актів у сфері захисту дітей. – К. : Дитячий фонд ООН “ЮНІСЕФ”, 2002. – 318 с.
6. Збірник нормативно-правових актів у сфері захисту прав дітей Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ). – К. : РА “Прем’єр Медіа”, 2003. – 412 с.
7. Конвенція про права дитини. – К. : Право, 1995. – 31 с.
8. Конституція України. Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР (Тлумачення від 15.05.2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show>.
9. *Мироненко В. П.* Сімейне право України / В. П. Мироненко, С. А. Пилипенко. – К. : Правова єдність, 2008. – 477 с.
10. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження порядку провадження діяльності з усиновлення та здійснення нагляду за дотриманням прав усиновлених дітей” від 08.10.2008 № 905 (Поточна редакція 07.12.2011 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/905-2008-%D0%BF>.
11. *Радутна Н. В.* Здоров’язберігаюча педагогіка: технології реалізації / упорядник Н. В. Радутна. – Миколаїв : НІБ м. Миколаєва, 2013. – 25 с.
12. *Рогальська І. П.* Теоретико-методичні засади соціалізації особистості у дошкільному дитинстві : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : спец. 13.00.05 “соціальна педагогіка” / І. П. Рогальська. – Луганськ, 2009. – 43 с.
13. Сімейний кодекс України. Закон від 10.01.2002 № 2947-III (Поточна редакція від 04.08.2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>.
14. Указ Президента України “Про консульський статут України” від 21.05.2000 р. № 474/2002: [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/127/94>.
15. Цивільне право України. Частина загальна : навч. посіб. / за ред. І. А. Бірюков, Ю. О. Заїки. – К. : НАВСУ, 2003. – 400 с.

References:

1. *Boguslavsky`j M. M.* Mezhdunarodnoe chastnoe pravo: Uchebny`k / M. M. Boguslavsky`j. – [5-e y`zdany`e]. – М. : Yury`st`ь, 2005. – 469 s.
2. *Gopanchuk V. S.* Simejne pravo Ukrayiny` : navch. Posibn. / V. S. Gopanchuk. – [4-e vy`d., pererobl. Ta dop. / V. S. Gopanchuk]. – К. : МАUP, 2006. – 190 s.
3. *Zakon Ukrayiny` “Pro zabezpechennya organizacijno-pravovy`x umov social`nogo zaxy`stu ditej-sy`rit ta ditej, pozbavleny`h bat`kivs`kogo pikluvannya” vid 13 sichnya 2005 roku № 2342-IV (Potochna redakciya vid 02.03.2014 r.) [Elektronny`j resurs]. – Rezhy`m dostupu : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2342-15>.*
4. *Zakon Ukrayiny` “Pro ohoronu dy`ty`nstva” # 2402-III26 vid kvitnya 2001 r. [Elektronny`j resurs]. – Rezhy`m dostupu : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2402-14>.*
5. *Zbirny`k normaty`vno-pravovy`x aktiv u sferi zahy`stu ditej. – К. : Dy`tyachy`j fond OON “YuNISEF”, 2002. – 318 s.*
6. *Zbirny`k normaty`vno-pravovy`h aktiv u sferi zahy`stu prav ditej Dy`tyachy`j fond OON (YuNISEF). – К. : RA “Prem`yer Media”, 2003. – 412 s.*
7. *Konvenciya pro prava dy`ty`ny`. – К. : Pravo, 1995. – 31 s.*
8. *Konsty`tuciya Ukrayiny`. Zakon vid 28.06.1996 # 254k/96-VR (Tlumachennya vid 15.05.2014 r.) [Elektronny`j resurs]. – Rezhy`m dostupu : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show>.*
9. *My`ronenko V. P.* Simejne pravo Ukrayiny` / V. P. My`ronenko, S. A. Py`ly`penko. – К. : Pravova yednist`, 2008. – 477 s.
10. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny` “Pro zatverdzhennya poryadku provadzhennya diyal`nosti z usy`novlennya ta zdijsnennya naglyadu za dotry`mannyam prav usy`novleny`h ditej” vid 08.10.2008 # 905 (Potochna redakciya 07.12.2011 r.) [Elektronny`j resurs]. – Rezhy`m dostupu : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/905-2008-%D0%BF>.*

11. Radutna N. V. Zdorov'yazberigayucha pedagogika: tehnologiyi realizaciyi / uporyadny`k N. V. Radutna. – My`kolayiv : NPB m. My`kolayeva, 2013. – 25 s.
12. Rogal`s`ka I. P. Teorety`ko-metody`chni zasady` socializaciyi osoby`stosti u doshkil`nomu dy`ty`nstvi : avtoref. Dy`s. ... d-ra ped. nauk: specz. 13.00.05 “social`na pedagogika” / I. P. Rogal`s`ka. – Lugans`k, 2009. – 43 s.
13. Simejny`j kodeks Ukrayiny`. Zakon vid 10.01.2002 # 2947-III (Potochna redakciya vid 04.08.2014 r.) [Elektronny`j resurs]. – Rezhy`m dostupu : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>.
14. Ukaz Prezy`denta Ukrayiny` “Pro konsul`s`ky`j statut Ukrayiny`” vid 21.05.2000 r. # 474/2002 [Elektronny`j resurs]. – Rezhy`m dostupu : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/127/94>.
15. Cy`vil`ne pravo Ukrayiny`. Chasty`na Zagal`na : navch. Posib. / za red. I. A. Biryukov, Yu. O. Zaiky`. – K. : NAVSU, 2003. – 400 s.

СЛАБКОВСКАЯ А. И. Нормативно-правовое обеспечение процесса усыновления украинских детей-сирот иностранцами.

В статье рассматривается проблема правового обеспечения процесса усыновления. Особое внимание обращается на организационно-правовые условия социальной защиты детей-сирот и детей, лишённых родительской опеки. Подается описание юридических аспектов процесса усыновления украинских детей-сирот иностранцами. Проводится анализ юридической базы по вопросам международного усыновления. Исследуются вопросы правовой природы усыновления и условий его проведения, нормы, регулирующие условия усыновления, проблемы, возникающие при осуществлении усыновления. Отмечается необходимость соблюдения условия согласия самого ребенка на усыновление, если это позволяет его возраст и состояние здоровья. Проведённый в статье анализ нормативно-правового регулирования осуществления усыновления позволяет комплексно оценить важность данной проблемы не только с точки зрения теории, но и практики, что является важным фактором обеспечения педагогического сопровождения детей-сирот в процессе их усыновления иностранцами.

Ключевые слова: процесс усыновления, родительская забота, семейное воспитание, право, правовое регулирование, защита прав детей., ребёнок-сирота, международное усыновление.

SLABKOVSKAYA A. I. Regulatory support the adoption process Ukrainian orphans by foreigners.

The article deals with the problem of legal support of the adoption process. Particular attention is drawn to the organizational and legal conditions for social protection of orphans and children deprived of parental care. Served detailed description of the legal aspects of the adoption of Ukrainian orphans by foreigners. The analysis of the legal framework for international adoptions. The problems of the legal nature of adoption and conditions of the rules governing the conditions of adoption, the problems arising in the course of adoption. The need for compliance with the consent of the child for adoption, if it allows its age and state of health. A survey in article analyzes legal regulation allows to complete the adoption appreciate the importance of this problem not only in terms of theory, but practice is an important factor in providing educational support for children orphaned in the process of adoption by foreigners.

Keywords: adoption process, parenting, family education, law, legal regulation, protection of children's rights, orphan, international adoption.